

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“
v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inzerate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 19. maja 1916.

Št. 20.

Delavnice za invalide.

Pri Dunaju je zadnje leto nastalo čisto posebno mesto z novimi poti, vrtnimi nasadi in drevjem. Prebivalci tega mesta štejejo sedaj 4000, vsi so vojni invalidi z eno roko, eno nogo, mrtvoudi. Nad sto kolib se v enakomerni razdalji razprostira na veliki ravnini in sredi njih se dviga prostorna lesena cerkev, na zunaj z eternitom pokrita. Invalidi, ki se tu nahajajo, so takšni, s katerimi imajo še kako opravka zdravniki ali pa se pripravljajo na nov poklic v čisto novih razmerah. Če je vojak izgubil kak ud, roko ali nogo, dobi umeten nadomestni ud, ki se imenuje proteza. Invalide poučujejo predvsem v tem, kako da se rabijo umetni udje in kako jih morejo, če ni kaj v redu, sami popraviti.

Pohabljeni z eno nogo znajo že po dveh dneh s pomočjo palice prav dobro hoditi. Po velikem delu kolibe niso nič drugega kakor zelo prostorne delavnice, v katerih se invalidi za vse mogoče poklice zopet urijo. Marljivost Avstrijca je tu napravila zavod, kakor ga ni enakega v Evropi. Nič manj kakor 40 delavnic za vsa mogoča rokodelstva se vrsti tu druga za drugo. Tukaj se vidi, kako je zdravilstvo v zvezi z moderno tehniko čudovito napredovalo.

Te takojmenovane invalidske šole imajo več ali manj dvojni namen. Če so invalidi odpuščeni iz bolnišnice, ostanejo pogostoma deli rok in nog mrtvi. Če potem človek sistematično ne vadi teh mrtvih udov, tako se udje vedno bolj pohabijo, in človek postane za vsako delo nezmožen. Zato ima del teh šol namen, da pomaga pohabljenca napraviti ude zopet gibčne. Če prideš na pr. v mizarstvo delavnico, mrgoli tam kakor v mravlinjaku. Vsak mož ima poseben oblič z nastavkom, tako da more nastaviti tudi mrtvo roko. Z vednim gibanjem z obličem pride tudi v ude mrtve roke nekaj življenja, vedno več, roka se krepi, kos za kosom se odstranjuje od nastavka, dokler roka ni zopet popolnoma gibčna in oblič normalen.

Posebna delavnica z najmodernejšimi stroji je zopet za take, ki se hočejo v mizarstvu popolnoma izučiti. V šestih mesecih, navadno pod navodili kakega mojstra, se invalid toliko izuči, da si more tako precej služiti vsakdanji kruh.

Cele tri ure, pripoveduje neki mož o svojem ogledovanju teh delavnic, sem romal iz delavnice v delavnico. Tu je čevljarija, kjer neki Predaržan veselo nabija podplate in z eno roko izborno suče čevljarsko orodje in uporablja čevljarske stroje. Potem so tapetne vadbice, kjer celo enoroki s pomočjo kleščastega nastavka čisto dobro opravljajo tapetarsko delo. Našel sem enoročnega stavca, ki je na vprašanja, kako da gre, odgovoril, da prav izborno. Upal je celo, da bo z eno roko zopet lahko postal strojni stavec. V fotografski šoli je bil celo mož z eno roko in eno nogo, ki je svoj posel prav dobro razumel. So tudi posebne, risarske, modelirske in podobarske šole. Tam sem videl nekega Šlezijca, ki je izprva skoro obupal. Hotel se je umoriti, pa po daljšem prigovarjanju je poizkušal slikati z eno roko. Odtedaj so pretekli trije meseci, in danes je mož prav dobre volje, slika pridno in dela najlepše risbe. S potrpežljivostjo in vztrajnostjo gre vse.

Zelo zanimiva je tudi šola enorokih za pisanje. Učitelj sam je enorok, ki ne uči ljudi samo pisati, ampak jim kaže tudi praktične prijeme, kako si sami lahko obujejo čevlje, hlače in suknjo. V tem oddelku je posebna razstava s krasnimi lepisnimi deli. Poseben oddelk se peča s strojnimi pisanjem. V 6 mesecih se enoroki tako izvežbajo, da pisalni stroj že čisto dobro obvladajo.

Čudovito znajo enoroki ali invalidi sploh vse ude porabljati za delo. Ljudje se kmalu nauče, kako si morejo pri svojem delu pomagati. Spremljajoči me vladni svetnik je pripovedoval, da zlasti v kovačnici dosegajo neverjetne uspehe. Ljudje z mrtvičnimi pojavi na eni roki izprva seveda nobenega težkega kladiva niso mogli dvigniti; videl sem pa, kako so sedaj najtežja kladiva vihteli. Pojavi mrtvičnosti izginejo popolnoma. V posebnih

šolah se jih mnogo uči za zobotehniko ali frizerje. Imajo tudi pletarnico, krznarnico, sodarnico, knjigoveznico in tkalnico. Tudi je cela vrsta teoretičnih šol, meščanska, trgovska, poljedelska šola itd. V zadnji kolibi je bil zbor invalidov-godcev, 40 mož, ki so mi v čast zagodli tako korajžno kakor vsaka vojaška godba.

Nič manj kakor 1700 mož je vsak dan v teh delavnicah zaposlenih in kakih 8000 jih je že dovršilo te invalidske šole in se že preživljajo v svojem poklicu. Te invalidske šole so v enem letu dobile že 52.800 naročil in vsak dan jih še prihaja po 120 do 130. Ravno te šole imajo velikanske, skoraj neverjetne uspehe, celo pri takih, ki nimajo važnega uda kakor roke ali noge. Da dobijo ljudje večje veselje, se delijo tudi premije. Izobražujejo se tudi teoretično. Skratka, stori se vse, da se iz ljudi, ki so za domovino izpostavili svoje življenje in žrtvovali zdrave ude, napravi zopet delazmožne in popolne državljane.

Uspehi južnozpadne armade.

Na italijanskem bojišču je nastopila doba živahnjega delovanja. Na celi italijanski fronti so se začeli boji, ki imajo medsebojno zvezo. Prve sunke je naša armada izvršila na južnozahodni tirolski meji in ob spodnji Soči. Toda že 16. t. m. je uradno poročilo naznanjalo, da so se boji razširili na sosedne odseke, da so se artiljerijski boji raztegnili na vso fronto in so se večkrat stopnjevali do velike silovitosti.

Zelo lep uspeh so dosegle naše čete z napadom na južnozahodnem Tirolskem, kjer so med Val Sugana in Adičko dolino prodrle prvo sovražno črto. Podpirane z obvladujočo artiljerijo so naše čete zavzele prve sovražne postojanke na grebenu Armenterra (južno od Suganske doline), na visoki planoti Vielgereuth severno od doline Terragnolo in južno od Rovereta. V teh bojih je bilo ujetih 65 oficirjev,

in s pentljo jih boste zavezali. Kaj ne, mama, ono svilen pentljo bom imela danes!

„Da, tako lepa boš, Minka,“ ji odgovori mati, ne da bi otroka poslušala.

„In rujave črevlje bom imela, tako kot zadnjič pri obhodu, kaj ne mama?“

„Da, Minka, prav tako lepo te bom oblekla.“ Dekle je bilo pomirjeno in se je veselilo.

Srečna punčica, si misli mati. Hoče iti na grob očetov in njena glavna misel je, kako lepa bo.

„Mama, tisto srajčico mi boste tudi oblekli danes, ki ima čipke okoli vratu in ono kijkljo z velikimi čipkami, kaj ne mama?“

„Vse najlepše boš imela danes na sebi, Minka.“

Zdaj šele je stopila mati v spalnico, kjer jo je Minka že težko pričakovala. Mati je bila še čisto mlada in lepa žena. Izredno simpatičen vtis je napravil na človeka njen ženski pogled in njena velika, vitka postava. V debelih kitah je imela zavite lase v prav otroški frizuri okoli glave, ki je zakrila celo del belega, širokega čela. Njene plemenite črne oči so pa pričale, da je morala v najnovejšem času veliko pretrpeti.

Polna otroškega veselja je objela in poljubila deklica v pozdrav ljubljeno mater. In res Minka je angelček, kakor ga še nisem videl na nobenem oltarju. Rad bi jo gledal po petnajstih letih. Kako lep profil nosi že danes ta obraz. Kodre ima že zdaj materine, le še bolj rumeno blešči. Lepe črne oči presegajo navadno velikost otroških oči. Temu otroku ni mogoče odreči prošnje, sem si mislil. Kako bi mu jo šele mogla odreči mati, ki je vendar sama želela gledati v širno daljavo, daleč daleč ven, da si bo lahko rekla: tam zunaj še daleč za gorami so grobovi slovenskih junakov, tam spi tudi njen Ivo.

Dalje prihodnjič.

Podlistek.

Na poti k očetu.

Spisal Kristo Koschier.

„Mama, danes bova šle k oni cerkvi, kamor so pokopali očeta,“ se je oglasila na vse zgodaj v postelji Minka.

Mati, ki je pospravljala v drugi sobi, ji ugodi. „Da, če bo lepo vreme, bova šle danes pogledat tja.“

Zdaj ni več mogla ležati Minka. Vstala je, da bi se s pomočjo matere hitro napravila. Ni še občutila deklica izgube očeta, zakaj še četrtega leta ni dopolnila. Ljubezen do očeta in še bolj radovednost, da bi videla grob očetov, otroku vendar nista dale miru. Saj jih je morala že eno celo leto pogrešati. In upala je, da bo stopila na grob očetov, kakor sta z materjo večkrat hodile na grob rajne tete. Mati se je sicer vedno varovala pred otrokom tožiti in govoriti o očetu, izdala se je pa vendar večkrat v svoji bolesti in tako nehoti vnela otroško fantazijo.

„Zakaj so zadnjič oče kar mimo naše hiše šli in le pred vratmi govorili z vami? Zakaj se nič niso nasmejali, ko so me zagledali? Zakaj mi nič niso prinesli cukrčkov; saj sem jih tudi tedaj tako lepo poljubila?“ S takimi vprašanji se je vedno oglašala Minka.

Mati je pač vedela, o čem zopet govori otrok. Pred par dnevi se je Minki sanjalo, da so prišli oče po poti od ceste. Poklicali so mater iz hiše, dalj časa govorili z njimi in šli nato naprej proti cerkvi. Za Minko se nič niso brigali, četudi jih je objela in poljubila kakor vedno, kadar so se iz kakega potovanja zopet vrnili domu.

Mati ji odgovori iz druge sobe: „Tisti dan oče niso imeli časa, bodo že zopet prišli. Tedaj bodo pa ostali doma.“

Otrok je živel še v lepih upih, da se bodo oče vrnili. Sicer je večkrat odgovorila, če jo je kdo po očetu vprašal: „Rusi so jih ustrelili.“ A v svoji otročjosti ni še mogla premisliti pomena teh besed.

Mati je jokala dan na dan, vzdihovala, trepetala je in še v pozni noči skoro obupana klicala svojega moža. V takih trenutkih se je pa vedno skrila pred otrokom. Nikdar ni tožila tako, da bi deklica slišala. Tožila sploh ni rada, ker je bila prepričana, da noben človek ne more razumeti njene boli. Sklenila pa je, da bo živela in ravnala z otrokom vedno tako, da otrok izgube očeta nikdar ne bo pogrešal. Vedno bo kazala hčerki prijazen obraz. Le v dnevih, ko bo deklica občutila neizmerno materino ljubezen in se osrečena nad njo radovala, le tedaj ji bo tudi govorila, kako jo je oče ljubil.

„Minka, le malo še počakaj; ko bom pospravila tukaj, te bom oblekla.“

V resnici pa mati ni več pospravljala; le upala se ni pred otroka, ker je bila vsa objokana. Najhuje je občutila izgubo ljubljene moža vedno tedaj, ko jo je otrok nanj spomnil, ker je tedaj občutila, da pogreša tudi otrok očeta, čeprav si je ona vedno prizadevala, da ga nadomesti. A vedela je tudi, da bo komaj kos nalogi, vedno in povsod biti otroku mati; otrok pa rabi za popoln razvoj tudi močno, trdo roko ljubeznega očeta. Toda ta spi že v grobu. Najbolj so mučile mater v njeni nesebični ljubezni take misli.

„Mama, danes mi bote oblekli ono lepo, belo obleko s čipkami in lepe kitice mi bote splekli

med njimi en polkovnik in nad 2500 mož ter 11 strojnih pušk in 7 topov zaplenjenih. Visoko število italijanskih ujetnikov in topov dokazuje, s kakšno silo je bil izvršen naš sunek.

Tudi na Dobrdoški planoti je hebski črnovojniški polk vdrl v sovražne jarke vzhodno od Tržiča (Monfalcone), ujel 5 oficirjev in 150 mož različnih italijanskih konjeniških polkov in zaplenil eno strojno puško. Naše dva dni prej dobljene postojanke zapadno od Sv. Martina sovražnik kljub vsem naporom ni mogel dobiti nazaj ter so jo naši obdržali in utrdili. Tu so naši ujeli 3 oficirje in 140 mož ter zaplenili eno strojno puško in mnogo drugega vojnega materijala.

V goriškem mostišču, pri Plaveh in v tolimskem odseku je naša artiljerija krepko obstreljevala sovražna kritja. Razna infanterijska podjetja na tej fronti so spravila našim v roke enega ujetega oficirja in 116 mož.

Na koroški fronti so se ob čistem zraku tudi razvili živahni topovski boji in pri Pontebi infanterijski boji naših čet z berzajerskimi oddelki.

V Dolomitih je bilo več italijanskih napadov na naše postojanke na prostoru Col di Lana in Tresani odbitih.

Dne 16. t. m. zjutraj so sovražni letalci vrgli na Kostanjevico in več razločno zaznamovanih sanitetnih zavodov bombe, ne da bi napravili škode. Eno sovražno letalo je bilo sestreljeno.

Francosko bojišče.

Francozi se trudijo, da bi zapodili Nemce zopet iz njihovih dobljenih postojank na višini 304 m. Toda vsi dosedanja poizkusi so bili zavrnjeni. Z lahkoto so bili odbiti tudi francoski napadi na zapadno pobočje gorovja „Toter Mann“. Enaka usoda je zadela tudi sovražni napad severno od Vaux-les-Palameix (južnozapadno od Combres) proti naprej potisnjeni nemški postojanki.

Na ruskem in južnovzhodnem bojišču ni bilo nič novega.

Francozi o Wilsonovem odgovoru.

„Echo de Paris“ piše: Potek dogodkov je odvisen sedaj edino od načina, kako se bo vodila vojska s podmorskimi čolni. Ne prikrivajo se več hude posledice, ki bi jih povzročil kak nov slučaj „Sussex“.

O srbski armadi.

Petrograd. „Novoje Vremja“ poroča, da je srbska armada nanovo organizirana in da bodo prevzeli poveljstva nad tri nanovo postavljene armadne skupine generali Mišić, Stepanović in Sturm. Ali se je vojvoda Putnik odrekel vrhovnemu poveljstvu, ni znano. Na čelu armade bo stal princ Aleksander, ki mu bo pridržen general Bojević.

„Temps“ poroča, da šteje zavezniška armada v Solunu 300.000 mož. Srbske čete ohranijo svoje nacionalno pokrivalo, bodo pa sicer oborožene kakor francoske čete.

Amerikanci zahtevajo vojne priprave.

London, 14. maja. Reuterjev urad poroča iz New-Jorka: V soboto je na stotisoče ljudi priredilo demonstrativni obhod za povečanje ameriške armade.

Angleško ljudstvo ni za mir.

London, 14. maja. (Reuter.) V etičnem zavodu se je vršilo včeraj skrivno zborovanje za mir. Policija je varovala zborovanje in branila besni ljudski množici, da ni izsilila vhod na zborovališče. Ko so zborovalci odhajali od zborovanja, so bili napadeni. Več jih je bilo ranjenih.

Dogovor med Avstro-Ogrsko in Rumunijo.

Dunaj, 15. maja. Med Avstro-Ogrsko in Rumunijo je bil pred kratkim sklenjen enak dogovor, kakor je bil nemško-romunski, glede medsebojne izmenjave blaga, ki ima namen, pospeševati in olajšati trgovinski promet med monarhijo in sosednim kraljestvom ter omogočiti obojestranski prevoz blaga. Pogajanja o tem, kako se naj izvede dogovor, bodo menda kmalu končana.

Amerika protestira proti Angleški.

Poročila iz Washingtona povedo, da pripravlja vlada protest zoper angleško politiko, ki ne pripušča prevoza sredstev ameriškega Rdečega križa, namenjenih za Avstro-Ogrsko in Nemčijo. Državni tajnik Lansing je prejel pismo od prejšnjega predsednika Tafta, ki je sedaj predsednik osrednjega odbora Rdečega križa, ki nujno zahteva tak korak. Taftovo pismo je odkrilo, da je Angleška odklonila dovoljenje za prevoz pripomočkov za osrednji državi, razen če so namenjena za ameriške bolnišnice ali druge ameriške zavode. Taftovo pismo pravi, da imajo Združene države po ženevski pogodbi pravico, prevažati za Rdeči križ osrednjih držav reči, ki so namenjene edinole bolnikom in ranjencem.

Grey o vojski.

Angleški državni tajnik Grey je imel z londonskim zastopnikom čikaškega lista „Daily News“ pogovor in se je izjavil: Držali bodo obljube ministrskega predsednika Asquitha glede obnove Belgije in Srbije. Angleži in njihovi zavezniki se borijo za svobodno Evropo, v kateri se mora odstraniti nadvlada kakega naroda nad drugim. Prusija namerava prusko nadvlado. Pod takimi pogoji je življenje neznosno, to izjavljajo tudi Francoska, Italija in Rusija. Želijo si trdnega mira v Evropi. Spori narodov se morajo poravnati drugače kakor z vojsko, po mednarodnih konferencah. Konferenca, ki so jo predlagali, bi bila končala spor v nekaterih tednih, in odvrnjena bi bila ta nesreča.

Na vprašanje, če morejo nevtralcii pomagati k miru, je rekel: Krivica, ki jo je ustvarila sedanja vojska, se mora izpremeniti v pravico. Ljudje z miroljubnimi predlogi mi naj povedo, kakšen mir si mislijo. Prijateljski nasveti, ki ne poizkušajo razločevati med pravico in krivico sedanje vojske, so brez učinka in nepošteni.

Grey je odločno zanikal, da bi bila obstojala pred vojsko kakršnakoli zveza proti Nemčiji ali da bi bila Nemčija prisiljena na vojsko. Pogodba s Francosko in Rusijo ni bila sklenjena v sovražnem namenu proti Nemčiji ali proti neki drugi velesili, marveč le za to, da se zagotovi trajen mir.

Grey je izjavil, da sta popolnoma neresnični trditvi, prva, da Angleži ovirajo zaveznike, da ne sklenejo mira, in druga, da premišlujejo, če ne kaže skleniti z Nemčijo posebnega mira.

Na zastopnikovo vprašanje, če je zapazil Grey, da je trdil nemški državni kancelar, Anglija hoče uničiti združeno, svobodno Nemčijo, je odgovoril ta: Za tako blaznost se nisimo nikdar zavzemali. Nič takega ne želimo, in državni kancelar to tudi ve. Mislimo, da ko se uničijo sanje o svetovnem gospodstvu, ki jih je vzgojilo vsenemštvo, bo zahte-

val nemški narod, da nadzoruje svojo vlado. V tem tiči upanje, da se ustvari svoboda in narodna neodvisnost Evrope, ker nemška demokracija ne bo kovala nobenega vojnega načrta, kakor je koval pruski militarizem vojsko.

Grey se je pritoževal nad načinom vojskovanja. Očital je Nemcem prosto plavajoče mine na morju, ki so vsem, tudi nevtralnim, nevarne, Zepelinovce, ki da povzročajo vojaško škodo le slučajno, podvodne čolne ter strupene pline in goreče tekočine. Pruski mogotci si mislijo le železen mir, ki ga naložijo drugim. Ne umevajo, da svoboden narod rajši umrje in da se vojska ne more končati, dokler se ne premaga in ne opusti ta častihlepnost.

Mnogo kron za gospodarstvo.

Plačam najvišje cene! Prosim, pošljite mi iz Celovca in iz cele Koroške vse stare, raztrgane obleke, plašče in jopiče od gospodov, žensk in otrok, raztrgane volnene jopiče, volnene nogavice, volnene srajce, volnene cunje, stare kakor tudi nove krpice blaga in perila, stare raztrgane volnene zavese in volnene preproge, vezeni volneni prti in vse drugo vezeno volneno blago brez vrednosti, stare in nove vreče, krpe iz jute in vse oprane cunje. V Celovcu kupujem tudi manjše množine, zunanje pošiljke najmanj od 5 kg naprej. To vse, četudi čisto raztrgano in navidezno brez vsake vrednosti, tudi sedaj še kupuje po najvišjih cenah trgovina s starinami v Celovcu 9., Spengerjeva ulica 7, poleg Prechtlovega kino, dohod od Pavlišve ulice. Na hišno številko 7 dobro paziti. Krščanska trdka. Po večje množine v Celovcu pošljem na dom. Dopisnica zadostuje z navedbo, kaj da je in koliko. Denar sledi takoj. Zunanji nabiralci in nabiralčice naj se takoj javijo. Premožniki so naprošeni, naj izročijo skupiček bližnjemu vojnogospodarskemu uradu. Stare časnike in knjige brez vrednosti kupujem samo v večjih množinah. Prosim, da to izrežete in shranite!

Pogumen škof na Irskem.

Več mesecev pred izbruhom revolucije na Irskem je pisal škof v Limericku na Irskem Tomaž O' Wryver, v pastirskem listu: „Ravnanje z revnimi irskimi izseljenci v Liverpoolu mora vsakemu Irca sramu in jeze pognati kri v glavo. Kaj so zakrivali nesrečnice, da Angleži tako surovo postopajo z njimi? Niso volje, dati se stlačiti v angleško vojsko, da bi se nekje po svetu vojskovali. Pravijo, da so svobodni ljudje, toda ravnajo z njimi kakor z ujetniki, ki jih lahko prisilijo, da žrtvujejo svoje življenje, ker itak nič ni vredno. Ti revni irski kmetje prav nič ne hrepenijo umirati za Srbijo. Veliko rajši bi v Connemare sadili svoj krompir. Edin zločin teh Ircev je, da nočejo za Angleško umirati. Zakaj neki tudi? Naj bo vojska pravična ali krivična, vsak pošten človek mora priznati, da se vojskuje Angleška in ne Irska. Če bi zmagala Angleška, bi imela svetovno nadvlado in njena produkcija in trgovina bi vedno bolj rastla. Irska bi pa ostala pod staro, krivično vlado in vedno revna, da, njena usoda bo vsled revščine, ki napravlja življenje neznosno, vedno hujša. Če dobimo splošno brambno dolžnost, potem mora biti ta brambna dolžnost za vsakega. Toda ni večje krivice, kakor da se pusti letati okoli milijone angleških prikrivačev, da bi majhni ostanek irskega naroda prisilili v vojsko, ki je ne razume in na kateri ima zelo dvomljiv interes.“

Politični drobiž.

Bazelski „Anzeiger“ poroča, da je zoper bivšega ruskega vojnega ministra Suhomlinova dvignjena formalna obtožba pred vojnim sodiščem zaradi veleizdaje. — „Times“ poročajo, da se je 15. t. m. začela v Londonu preiskava zoper Sir Roger Casementa in bo trajala več dni. — Dne 13. t. m. je bil dunajski župan dr. Weißkirchner kot častni občan dunajski slovesno zapričen. — Dne 14. t. m. so priredili nemški nacionalci v Gradcu veliko zborovanje, na katerem je govoril tudi vsenemški poslanec K. H. Wolf. Kaj da so tam razpravljali, se ne poroča. — Iz Londona prihaja preko Berlina poročilo, da stopi angleški zakon o splošni brambni dolžnosti že prihodnji teden v veljavo. — Avstro-ogrška nagodbena pogajanja se nadaljujejo ta teden na Dunaju. Konferenc se udeležujejo avstrijski in ogrski ministri ter strokovni poročevalci. — „Corriere della Sera“ poroča o Pašičevem obisku v Petrogradu: Pašić je dejal: „Carjeva in ruskih državnikov beseda garantira, da bo moja srbska domovina prihodnje mesece osvobodjena. Makedonskega vprašanja ni več, odkar je Bolgarija nastopila proti Srbiji in Rusiji. Cela Makedonija bo postala srbska; tam se bodo v malo tednih sestale armade vseh zaveznikov s srbskimi četami. Pašić je sedaj v Odesi in se odtam poda v Bukarešto.“

Dnevne vesti.

Obisk Nj. c. in kr. Visokosti nadvojvode Karola Štefana v Celovcu. Pretečeni teden je prišel v Celovec v spremstvu njegovemu dvoru pridrženega majorja Kristofa Slusarz Nj. c. in kr.

Izberne se je obnele za vojake v vojski in
aplik na vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehladu, reumatizmu, gripu, infuenci,
premi, vnetju in bolečin v hrbtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. caput
compus.

Nadomestilo
Sidro-Pain-Expeller.

Steklene krce. — 1/2, 1, 2, 5 —

Dobiva se v lekarnah ali direktno
v Dr. Richter-ja lekarni „Pri sitem levi“,
Praga, I., Elizabetna cesta 2.

Dnevne raspodiljanja.

Raznoterosti iz vojne.

Amerikanci o nemški noti.

Zastopnik Wolfvega urada v New Yorku je poslal brezlični brzojav: „Newyork World“ obravnava v uvodniku noto in piše: Velika večina ameriškega prebivalstva ne želi vojske, pa tudi ne, da bi se diplomatične zveze z Nemčijo prekinile. Njih zahteva je le, da bo Nemčija svoje obljube držala in nehala potapljati ameriške državljane, kadar se bo posluževala svojih zakonitih pravic na morju. To pa je mogoče le tedaj, če se bo Nemčija držala pravil križarske službe. Če se bo to zgodilo, ne bo nobene krize več, če se pa ne bo, bo odgovorna za vse mogoče nesrečne posledice v polnem obsegu nemška vlada. — V uradnih krogih v Washingtonu ne pričakujejo nobenega odgovora na zadnjo ameriško noto in upajo, da tudi nobenega ne bo, da bo zadeva končana in se razburjenje poleže.

Salandra se joče.

Iz Lugano. (Kor. ur.) Po konferenci pri kralju je obiskal ministrski predsednik Salandra vojno ozemlje od vzhoda na zahod. Po „Avantiju“ je bil najprej v Padovi, da si v nagrobni cerkvi sv. Antona, svojega patrona, izprosi varstvo in stori slovesno obljubo. Vozil se je po Gardskem jezeru in prišel v Brescia, kjer si je ogledal orožarne. Posl. Bonicelli mu je izročil tam bronasto soho „zmage“ in ga nagovoril. Salandra je odgovoril, da sprejme darilo z istim uverjenjem, kakor mu je bilo izročeno in da je bo shranil za svoje otroke. Njegov duh da včasih muči strašna tesnoba, vendar pa je prepričan, da je ravnal, kakor zahteva čast Italije. Pri teh besedah se je začel Salandra jokati, in tudi zbrana množica je bila globoko ginjena. Konečno je Salandra stisnil Bonicelliju roko rekoč: Da, zmagati moramo, naj še tako dolgo traja.

Visokost nadvojvoda Karol Štefan in je obiskal v vojni oslepele, ki jih je našel pri delu in jih je odlikoval z nagovori. Njega cesarska Visokost je pri vsakem posameznem povprašal o njegovih življenjskih razmerah, njegovih načrtih za bodočnost in jih je zagotovil najizdatnejše podpore, da dosežejo svoj namen. Nato se je Nj. ces. Visokost podal na stanovanje dveh v vojni oslepelih, ki imata že tukaj trafike, nato si je ogledal naprave „deželne komisije za oskrbo vračujočih se vojakov“ na balneološkem in ortopedičnem oddelku c. in kr. rezervne bolnišnice št. 2, kjer se je Nj. ces. Visokost o napravah zelo pohvalno izrazil; vojne invalide je nagovoril in jim je obljubil pomoč za njihov prihodnji poklic. S posebno zadovoljnostjo je opazil, da je tudi za invalide z notranjimi boleznimi preskrbljeno. Nj. ces. Visokost se je podal nato v Št. Vid ob Gl. in od tam v Beljak.

Vojni kurat Josip Pintar †. Vojni kurat, č. g. Josip Pintar, prej mestni kaplan v Celju, je od srčne kapi vsled velikih naporov zadet, na italijanskem bojišču kot junak umrl. Kot duhovnik vesten in goreč, kot človek mil in ljubezniv, kot družabnik vesel in mnogostransko izobražen se je prikupil vsakemu, ki ga je poznal. Bil je tudi izborni in vztrajen organizator. Posebna skrb celjskega „Orla“ in Savinjsko okrožje je slonela na njegovih ramenih. Rojen je bil dne 3. marca 1885 v Poljčanah in v mašnika posvečen dne 25. julija 1908. Služboval je kot kaplan v Makolah, na Muti in v Celju, odkoder je bil poklican v vojaško službo. Junaku-duhovniku svetila večna luč!

Vnovič prebiranje v letih 1897. do 1866. rojenih črnovojnih zavezancev. Dolžnost vseh svoječasno pri prezentaciji na dopust poslanih k prebiranju. V pojasnilo udeležencev krogov opozarja se izrecno na to, da morajo k zopetnemu prebiranju, ki je bilo v pozivnem razglasu „O“ zaukazano za letnike 1897. do vstevši 1866. črnovojnih zavezancev, priti tudi vsi črnovojni zavezanci teh rojstnih letnikov, ki so bili že pri kakem prejšnjem prebiranju spoznani sposobnim za črnovojniško službo z orožjem, pri prezentaciji ali pozneje pa so bili zopet kot nesposobni na dopust poslani.

Nova prebiranja v letih 1866 do 1897 rojenih črnovojniških zavezancev. S vpoklicnim razglasom „O“ naznanjeno novo prebiranje v letih 1866 do 1897 rojenih črnovojniških zavezancev na Koroškem se vrši sledeče dni: V Kötschach dne 22. in 23. majnika; v Šmohorju 25. in 26. majnika; v Celovcu za mesto od 28. do 31. majnika; v Brežah od 2. do 5. junija; v Št. Vidu od 6. do 10. junija; v Sinčivasi dne 13. in 14. junija; v Prevaljah od 15. do 19. junija; v Volšperku dne 20. in 21. in od 23. do 27. junija; v Redingu dne 28. junija; v Celovski okolici od 30. junija do 8. julija; v Trgu dne 9., 10. in 11. julija; v Špitalu ob Dravi od 13. do 16. julija; v Beljaku od 20. do 28. julija; v Rajblu dne 29. julija.

Nad 4 milijarde 4. vojnega posojila podpisane. Dunaj, 16. majnika. Po včerajšnji provizorični sestavi so dosedaj naznanjeni podpisi za 4. vojno posojilo dosegli isti znesek kakor pri prvem štetju 3. vojnega posojila. Mnogo poročil še ni došlo. Ker še nepretrgoma dohajajo prijave in še mnogo podpisov na podlagi hipoteknih posojil zavoljo ž njimi združenih formalnosti še ni bilo mogoče izvesti, je finančni minister z ozirom na te okolščine ustregel želji za podaljšanje roka in dovolil, da se podpisi na 4. vojno posojilo smejo sprejemati še do vstevši torka 23. majnika.

Samomor. Dne 12. t. m. se je na celovškem pokopališču v ravno izkopen grobu z revolverjem ustrelil v srce 44 let stari sluga pri c. kr. deželni vladi Franc Jirka. Jirka je oženjen in ima tri otroke.

Skupni narodni program? Pod tem naslovom odgovarja „Slovenski Narod“ na tozadevno izjavo mariborske „Straže“ in označuje stališče narodno-napredne stranke takole: „Vodilni krogi narodno-napredne stranke se resnosti položaja popolnoma zavedajo; dogodki tekom vojne, stremjenje raznolikih čeških strank do združenja na narodni podlagi in zlasti tudi nad vse razveseljivo dejstvo, da se je celo v poljskem narodnem svetu našlo enakopravno mesto za socialnega demokrata, — vse to naravnost vsiljuje prepričanje, da je neobhodno potrebno tudi zbližanje vseh slovenskih strank na polju skupnega narodnega programa in dela. In necessariis fiat unitas! (V potrebnih zadevah naj nastane edinost!) — Narodno-napredna stranka je pripravljena, toda iniciative mora opravičeno tudi po mnenju „Straže“ pričakovati od tiste stranke, ki se šteje za najmočnejšo.“ Tržaška „Edinost“ je zabeležila to izjavo in izjavila, da je vseeno, odkod da pride ta iniciativa. Samo pridi ta iniciativa in mi jej bomo sledili brez pridržkov, s slovensko ljubeznijo in z uver-

jenjem, da ne more ostati brez uspeha, ako bo na vseh straneh blage volje, resnične ljubezni do slovenske stvari in pravega razumevanja veličine trenutka.

Jurij Neisser, učitelj na celovski vladnici, je kot nadporočnik v rezervi utonil v Adriji.

Najvišje cene za krompir. Ministrstvo je odredilo, da ostanejo za mesec majnik določene najvišje cene za krompir v veljavi tudi še od 1. junija naprej.

Od steklega psa ugriznjen. Dne 12. t. m. so pripeljali v celovško bolnišnico 8 let starega dečka Gregorja Horvata iz Dobrlevasi. Ugriznil ga je bil stekel pes in ga hudo ranil na ustnih. naslednji dan so ga hoteli prepeljati v Pasteurjev zavod na Dunaj, pa je nenadoma zbolel na difterijo.

Nov zemljevid Tirolske je izdalo založništvo G. Freytag & Berndt, Dunaj, VII., Schottenfeldgasse Nr. 62. Cena K 1:20, s poštnino K 1:30. Zemljevid obsega bojno ozemlje od švicarske meje do prelaza Plöcken na Koroškem in je zelo izpopolnjen, tako da se na podlagi tega zemljevida dajo prav dobro zasledovati poročila generalnih štabov.

Fellerjeve tek pospešujoče, želodec krepeče, lagodno odvajalne rabarbarske kroglice z zn.

„ELSA-KROGLICE“

**dobro
želodčno zdravilo**

ki pospešuje tek, prebavo in odvajanje.
6 škatljic franko 4 K 40 h. 12 škatljic
franko 8 K 40 h. Lekarnar E. V. Feller,
Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško).

Bolečine ublaži hitro Fellerjev „Elsa-fluid“.
Poizkusni tucat 6 K.

Kongrua. Državni poslanci dr. Stojan, dr. Faidutti, Hauser, profesor Londzin in Prisching so bili pri ministru Hussareku, da v imenu parlamentarne zveze duhovnikov priporočajo hitro rešitev vprašanja kongrua. Minister je rekel, da se bo plača dušnih pastirjev zboljšala na ta način, da se bodo dovolile doklade v razmerju dotacijskih dopolnilnih prispevkov verskega fonda v posameznih škofijah. Deputacija je bila tudi pri dunajskem pomožnem škofu dr. Pflugerju. Kakor poroča „Reichspost“, gre le za majhno svoto, pa vendar se rešitev zavlačuje, kakor pri nobenem drugem stanu!

Velikovec. Hranilnica in posojilnica v Velikovcu je podpisala IV. avstrijskega vojnega posojila nom. K 60.000, in stranke potom nje nom. K 63.000, torej skupno nom. K 123.000, in sicer K 15.000 na amortizacijsko posojilo in K 108.000 na zakladne listine.

Kam na Koroško smejo letoviščarji? C. kr. deželni predsednik koroški sporoča v sporazumu z vojaško oblastjo, da letoviščarjem ni zabranjeno priti na Koroško, v kolikor se tiče okrajev Celovec, Št. Vid, Velikovec in Volšperk. Pač pa je politični okraj Šmohor popolnoma in okraja Špital ob Dravi ter Beljak zahodno od črte St. Peter im Holz in južno od Drave zaprt. Seveda morajo imeti vse osebe, ki pridejo na Koroško na letovišče, vse predpisane potovalne listine.

Stolni prošt mariborski Karol Hribovšek †. Dne 15. t. m. je po kratki bolezni izdihnil v Mariboru svojo blago dušo č. g. stolni prošt Karol Hribovšek. Podlegel je pljučnici. Stolni prošt je bil od 1. aprila 1907. Za svoje vneto delovanje je bil odlikovan od papeža in cesarja. V mlajših letih je bil sloveč pridigar. 12 let je bil ravnatelj na mariborski bogoslovnici, kjer je imela štajerska duhovščina dovolj priložnosti, da je spoznala blago srce svojega ravnatelja. Rojen je bil leta 1846. pri Sv. Juriju ob Taboru. Svetila mu večna luč!

Poslanec dr. Pollauf †. Državni poslanec dr. Viljem Pollauf, ki je od začetka vojske služboval kot nadporočnik-avditor najprej na sever-

nem in sedaj na južnozpadnem bojišču, je bil po brzoprijemnem obvestilu iz Gorice dne 14. t. m. pri obstreljevanju Gorice od italijanske granate ubit.

Paramente kupovati pri zunanjih trdkah ni gospodarsko. Agenti, ki prihajajo z vzorci, konji, vozovi in kočijami, podražujejo cene, ker morajo seveda stroške trpeti kupovalci. Konečno gre denar še ven iz dežele. Trgovina s paramenti Društva sv. Jožefa v Celovcu prosi, da v potrebi zahtevate pošiljatev v izbiro. Bogata zaloga cerkvenega perila, paramentov, kovinskega blaga, potrebščin za velečastito duhovščino.

Kriva Vrba. V nedeljo, 14. t. m., je imel ob 9. uri zjutraj vlč. gosp. župnik mestne nadžupnije Sv. Ilja v Celovcu in dekan H. Angerer tukaj v grajski kapelici v Krivi Vrbi sv. mašo, ki so se je udeležili vojaki, občinsko predstojništvo in drugi verniki. Č. g. dekan je imel tudi patriotičen nagovor.

Iz Rusko-Poljske. Naš rojak, gosp. Franjo Ksav. Švikaršič, c. kr. finančni nadstražnik v Solcu na Rusko-Poljskem, piše sledeče: Zelo lepo vreme! Vzemite si, dragi Slovenci, za vzgled, posebno zdaj v mesecu maju, tukajšnje ljudi, kako pridno hodijo v cerkev. Cele trume se sipljejo, in vsak dan je polna cerkev. Tudi tukaj je Marijina družba in jako pobožna. Akoravno so Rusi tukaj zvonove pobrali, ljudje so se potrudili in pobirali za vse, tako da so od daljne cerkve pripeljali dva zvona. — Dragi moj list „Mir“! Kakšen razloček n. pr. je med tukajšnjim prebivalstvom in celovško okolico! Tukaj se že od daleč pozna, ali je kdo kmetsko dekle, kmetski fant ali kaj „višjega“! Vsak stan se nosi po svojem. Tukaj se nič ne sramujejo deklice in fantje molitve in klečijo pri celi maši vsi v cerkvi. — Imamo pa jako slabo cesto. Od okrajnega glavarsta do Solca je 70 km, in ravno tako daleč do kolodvora. Pa ceste se že delajo in tudi prebivalstvo pomaga, kar more. Ljudje so Avstriji naklonjeni in radi ubogajo. Fantov je še toliko tukaj, da bi jih lahko 75 % k vojakom potrdili. Zdravi so in čvrsti. Ob nedeljah, ko pridejo v cerkev, ima vsak prav „pobiksane“ škornje in se prav „štima“. Da, res lep čas in lep kraj. Navadil sem že toliko poljskega jezika, da se lahko sporazumemo, samo govoriti še prav dobro ne morem. Pač je poljski jezik jako težaven. — Poljaki zelo ljubijo igre in zabavo. Tako sem bil 7. t. m. pri poljski igri. Jako prijetno! Nisem verjel prej, da je tudi tukaj toliko zabave. Akoravno tukaj prebiva ogromno veliko ljudstva in je veliko naših in sovražnih vojakov in so ruski kozaki vse pobrali prebivalcem, je Poljak ostal ravnodušen; vesel je,

Res je, da so ljudje veliko prestali pod Rusom. Poljaki pravijo: „Hvala Bogu, da smo rešeni težav in nadlog od Rusov!“ Jako lepo je bilo videti pri igri, ko so nastopile poljske gospodične v narodni noši, jako lepo in imenitno oblečene. Bilo je gotovo pri igri do 1000 ljudi in sem se prav zabaval v pozno noč. Dne 8. maja sem tudi jaz tukaj obhajal god svetega Slanislava. Ta dan je najsvetejši celega leta na Poljskem. Že ob 4. uri zjutraj so dirjali vozovi in cele trume ljudi se vidijo po blatni cesti. Po božji službi je bil ples, petje, torej zabave že preveč v vojnem času. Plešejo pa koračnice — poskočnice. Reči morem, take in toliko zabave še nikoli nisem imel in tudi videl nisem kakor tukaj. — Vaš zvesti in udani prijatelj
Franjo Ks. Švikaršič.

Vojaško pismo.

Gabrijel Wutti piše z dne 11. t. m.: Dragi „Mir“! Nam vojakom v okopih si ti pravi golob-pismoša! Nepričakovano mi prineseš pozdrave od prijateljev, s katerimi smo se zadnjikrat videli ob prvi mobilizaciji. „Srčna vam hvala, stare sablje, za velikonočna voščila! Gre mi, skoraj bi rekel dobro; lakote in žeje ne trpim, mraza tudi ne, uši imam tako srednjo mero, napram Galiciji prav neznatno število, skratka, z „vojsko“, kakoršna je, sem se že popolnoma sprijaznil. Vem, imeli ste me dolgo za mrtvega in verjamem, da ste radovedni, kako in kje sem zopet vstal od mrtvih. Ne bom vam opisoval vsega, kako sem bil ujet, v kakšnem stanu sem bil gnan z drugimi vred peš v neskončno Rusijo, kako sem pobegnil, potem kako sem živel kot klativitez in storil vse, da nisem prišel ruski pravici v roke, kako so pozneje drvili čez mene plazovi umikajočih se ruskih čet in kako sem po preteku osmih mesecev prišel zopet k svojim. Ako Bog da, da se vrnemo, pripovedovali si bomo svoje doživljaje doma pri kozarcu vina. Do tega časa pa ti „Mir“, golobček beli, frfotaj po strelskih jarkih povsod, kjer se nahajajo tvoji znanci, ter ohranuj in krepí med nami one vezi, katere so nas vezale pred vojsko. Zelo smo ti in ti bomo za to hvaležni! Doma pa grli starišem, ženam in dekletom v tolažbo in spodbudo pesem, kako tekmujemo z drugimi avstrijskimi narodi s čini v ljubezni in zvestobi do cesarja in domače grude!

Gabrijel Wutti.

Raznoterosti.

Stiska za živila na Dunaju. Vse dunajsko časopisje piše jako obširno o stiski za živila, ki je zavaljala na Dunaju. Dunajski župan je šel s posebnim odposlanstvom k namestništvu in je nujno prosil pomoči. Namestnik je obljubil storiti, kar mu bo mogoče, sicer pa je županu svetoval, naj se obrne do ministrstva.

Rojstne premije na Francoskem. „Frankfurter Ztg.“ poroča iz Pariza: S trditvijo, da je nevarnost za obstanek francoskega naroda, je bil zbornici predložen zakonski načrt o rojstnih premijah. Načrt daje materam za prva dva otroka 500, za tretjega 1000, za četrtega 2000 in za vsakega nadaljnjega otroka 1000 frankov kot premijo. Oče, ki je vzgojil štiri otroke do 15 let, dobi premijo 2000 frankov.

Morilec žensk v Činkoti pri Budimpešti. Sodna komisija je našla v hiši morilca Kisa sedem umorjenih žensk in truplo novorojenčka. Trupla so bila večinoma naga in stlačena v sode. Izkazalo se je, da je ena umorjenih žensk 22letna Katarina Kukan, ki je izginila leta 1911. Ostale umorjene ženske so bile vse starejše, ena najmanj 40 let. Komisija je dala trupla tehtati. Pri tem se je izkazalo, da so trupla le 15 do 20 kilogramov težka, druga pa 50 kilogramov. Zdravniki so pojasnili, da so kemične premembe to povzročile. Po končani sodni preiskavi so bila trupla pokopana. Po pogrebu se je oglašila žena, ki je povedala, da je bil pred dvema mesecema pri njej iz srbskega vjetništva došel vojak, ki je bil najbrž Kis. Pokazali so ji fotografijo in spoznala je, da je tisti vojak Kis. Tudi neki gostilničar se je oglašil, ki je videl Kisa, ko je ponoči minulo zimo šel v svoje stanovanje, a je zjutraj zopet izginil, češ, Kis torej ni padel v vojni, kakor so izprva mislili, nego se je vrnil iz srbskega vjetništva. Tudi žena, ki je bila Kisa posinovila, je na sumu, da je vedela za početje Kisa, a čim so prišli Kisovi umori na dan, je ta žena izginila. Zdaj so zopet dognali, da je izginilo nekaj deklet, ki so bila znana s Kisom. Ker je Kis nekaj časa živel na Dunaju, preiskujejo tudi tam, če ni morda tudi na Dunaju storil kak podoben zločin. Toliko je pač gotovo, da ima Kis več umorov na vesti, kakor se je doslej našlo trupel. Tudi je gotovo, da je moril po skrbno preudarjenem načrtu. Morilec ni iskal znanja z ženskami samo potom ženitnih ponudb v časopisih, nego tudi po ženitnih posredovalcih. Ogoljufal je Kis kakih 30 deklet za več kakor 18.000 kron.

Za boleče ude je oprostilni blagočut: Enkratno vdrnjenje s Fellerjevim bolečine tolažečim rastlinskim esenčnim fluidom z zn. „Elsa-fluid“. Od mnogo zdravnikov priporočeno. Daleč čez stotisoč zahvalnih pisem. 12 steklenic franko veljajo samo 6 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). (vi)

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Izbrani spisi dr. Jožefa Vošnjaka

I. zvezek:

Troje angelskih češčenj.

Povest.

Cena: Mehko vez. 80 h, za družnike 60 h, po pošti franko 10 h več.

Vabilo

na

občni zbor Hranilnice in posojilnice v Smihelu pri Pliberku

r. z. z. n. p.

ki se vrši

dne 25. maja 1916, ob 10. uri predpoldne, v pisarni posojilnice.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobritev računskega zaključka za l. 1915.
3. Slučajnosti.

Ako bi občni zbor ob zgoraj omenjeni uri ne bil sklepčen, se vrši uro pozneje drugi občni zbor ne glede na število navzočih udov.

Načelstvo.

Schelli Pichler Celovec

Wienergasse 5

priporoča svojo veliko izbiro moških klobukov v vseh kakovostih in barvah po nizkih cenah. Dobra in realna postrežba. Poprave točno in po ceni.

Ovčjo volno

v vsaki količini prejema v izdelavo za plačilo za lodnasto blago, koce in volno za vezenje po najcenejšem računanju za delo. Barve: siva, črna in rjava. Širokost 130 cm. — Tovarna za vdélavo ovčje volne **Jakob Pogatschnig**, Velikovec.

Dobivajte „Miru“ novih naročnikov!

Vrtnarskega učenca

sprejme
tako

Jožef Rößler, trgov. vrtnar v Celovcu, Magazingasse 3.

Razglas.

Svojci v vojaško službovanje z ali brez orožja vpoklicanih, kakor ti sami, se s tem opozarjajo na veliko dobroto

vojnega zavarovanja

pri c. kr. avstrijskem vojaškem vdovskem in sirotinskem zakladu.

Skleniti se morejo:

1. Zavarovanja na smrt.

Za to vplačljiva premija za zavarovalno vsoto 1000 K znaša za eno leto:

- a) za vojake po poklicu in rezerviste (med 12 letno službeno dolžnostjo, v kolikor ne pripadajo skupini b) ali d) K 70—
- b) za vojake pri trenskih ali sanitetnih četah (v kolikor ne pripadajo črni vojski) „ 55—
- c) za vojake - črnovojnike z orožjem (brez ozira na starost in vseeno, ali je služil ali je bil prebran med vojsko) „ 45—

- d) za vojaške uradnike, računovodje pri četah, inženjerje, delovodje, pripadnike preskrbovalnih in delavskih oddelkov, kakor za ostale nebojujoče K 35—
 - e) za vojne ujetnike brez razlike ali častnik ali moštvo, rezervist ali črnovojnik „ 60—
- vendar se morejo vojni ujetniki le tedaj zavarovati, če je o njih kako poročilo zadnje tri mesece, iz katerega je mogoče izvedeti bivališče in zdravstveno stanje.

2. Invaliditetna zavarovanja.

Veljavna za vsak invaliditetni slučaj, t. j. če je zavarovanec trajno, popolnoma ali deloma nesposoben, prislužiti si kaj, v kolikor nastopi to stanje v času, ko velja zavarovanje, v sled nezgode ali bolezni tudi v vojski ali ujetništvu.

Za to vplačljiva premija za zavarovalno vsoto 1000 K znaša za čas vojske:

- a) za vojake po poklicu in rezerviste (v kolikor ne pripadajo pod b) označenim vojsnikom) K 70—
- b) za vojake pri artiljeriji, trenskih

- in sanitetnih četah, vojaške zdravniške in vse črnovojniške vojake (zlasti za med vojsko prebrane) K 55—
 - c) za avditorje, inženjerje, vojaške uradnike, pripadnike oskrbovalnih in delavskih oddelkov, kakor za ostale nebojujoče „ 40—
- Stranke, ki dobivajo podporo, smejo na premijo vplačati majhen nadavek in ostalo z odračunanjem pri podporah v 10 polmesečnih obrokih. Že zavarovani se morejo zopet zavarovati.

= Nihče naj ne zamudi, poslužiti se te potrebne oskrbe! =

Pristopne prijave se sprejemajo pri podpisnem **deželnem uradu**, kakor pri **okrajnih uradih**: Šmohor, Št. Vid ob Glini, Špital ob Dravi, Beljak, Velikovec in Volšperk, nadalje pri c. kr. davčnih uradih, poštnih uradih, županskih in župnih uradih ter šolskih vodstvih.

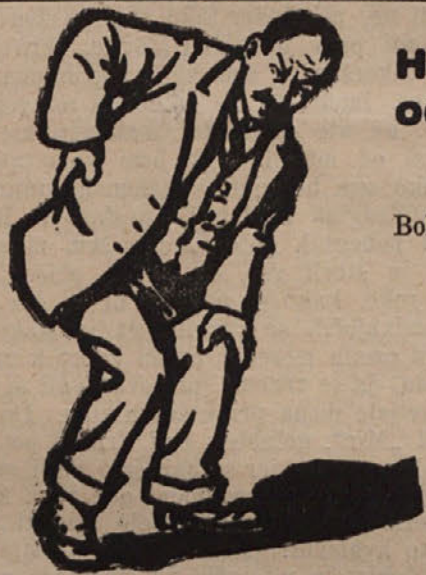
C. kr. avstrijski vojaški vdovski in sirotinski zaklad

pod Najvišjim pokroviteljstvom Njega cesarskega in kraljevega Apostolskega Veličanstva.

Oddelek: Vojno zavarovanje.

Deželni urad: Celovec.

Hočete biti
od svojega

REVMATIZMA

korenito
ozdravljeni?

Na tisoče že ozdravljenih!

Bolečine v členih in sklepih, otekli udje, pohabljeni roke in noge, pikanje, bodenje, nategovanje v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledice revmatične in protinove bolezni.

Za ozdravljenje Vam ponujam naravni izdelek!

Nobenega splošnega sredstva, ampak zdravilo, kakor je nudi bolnemu človeštvu dobra mati narava.

Vsakemu brezplačno za poizkušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam svoje sredstvo in svoj poučen spis zastonj. Boste moj hvaležen pristaš.

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta, VI. odd. 253.